

Nieuwsbrief (7)

R.K.-Venray

Parochies **St.-Petrus' Banden (Grote Kerk)** &
Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten (Paterskerk)

www.grotekerkvenray.nl

Eindstraat 6 5801 CR Venray ☎ 0478-550740

[mail](mailto:info@grotekerkvenray.nl)

www.paterskerkvenray.nl

Leunseweg 5 5802 CE Venray ☎ 0478-580202

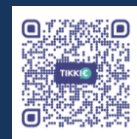
[mail](mailto:info@paterskerkvenray.nl)

Tikkie - Voor een donatie
aan de Paterskerk, of klik [hier](#)

Tikkie - Voor een donatie
aan de Grote Kerk, of klik [hier](#)

H. Vormsel

Deze nieuwsbrief verschijnt op het moment dat in beide kerken heel wat jongens en meisjes uit de groepen 8 uit handen van de bisschop het H. Sacrament van het vormsel ontvangen. Proficiat aan hen allen en dat de Geest des Heren hen sterkt en bemoedigt om in Jezus' naam en voetspoor het beste uit hun leven te halen!

Zingen bij afscheid & uitvaart

Oude en nieuwe uitvaartgezangen

Leunen, Venray, zaterdag 4 juli 13 uur. Lees [hier](#)

Welkom terug in de kerk!

Het is 1 juli geweest. Vanaf die datum is het maximum aantal mensen dat in de kerk mag samengekomen (30 tot nu toe) losgelaten. Het is nu afhankelijk van de grootte van de kerk en rekening houdend anderhalve meter afstand. Voor de beide grote kerken in Venray zal dat om en nabij 125 liggen (afhankelijk van gezinnen/koppels/individuen). Aan de deur blijft gelden dat er toezicht is, dat men handen ontsmet en dat toegezien wordt dat men op die plaatsen gaat zitten die daarvoor aangewezen zijn. We hebben er alle vertrouwen in – ons baserend op de 'oefenperiode' in juni – dat het allemaal voorspoedig zal verlopen.

Toch... we merken dat mensen nog aarzelend zijn. Tegen allen willen we zeggen: 'Kom!' Het is veilig en verantwoord en hoe mooi is het dat we weer samen mogen vieren! Kom anders gerust door de week eens naar de Mis. Men is in ieder geval meer dan welkom!

Thans en voorlopig geldende beperkingen:

Maximaal 125 personen per dienst. Er staan toezichthouders aan de kerkdeur. Bij corona-gerelateerde gezondheidsklachten bent u niet welkom. De anderhalve-meter-bepalingen gelden ook in de kerk en worden consequent volgehouden. Er zijn looproutes. Bij de deur is er gelegenheid tot reiniging van de handen. De Communie wordt enkel op de hand ontvangen (géén tongcommunie). In plaats van de gebruikelijke collecte vindt u een collectemandje bij de deur. Aanraking onder elkaar wordt voorkomen. Zang door voorzanger.

'n Nieuwsbrief...

Velen ontvangen elk kwartaal 'Samen Kerk,' het parochieblad van Venray. Online is het blad [hier](#) te vinden. Daarnaast staat met regelmaat het een en ander in met name [Peel & Maas](#). Maar om zo actueel mogelijk te zijn en te blijven lanceren we graag deze maandelijkse nieuwsbrief. Meld u [hier](#) aan!

Omroep Venray

blijft voorlopig de uitzending van de zondagsmis om 9.30 uur op tv en internet verzorgen, waarvoor we Omroep en vrijwilligers dankbaar voor zijn! [Hier](#) vindt u de site van de Omroep.

Meester Arnt van Kalkar (1460- 1484)

is ook bekend onder de naam Meester Arnt van Zwolle. In de laatste plaats woonde hij van 1484 tot 1492, maar bleef toen ook actief in Kalkar. Ook onder de naam "Meester van Varsseveld" is hij bekend. Hij was een van de vele beeldsnijders (beeldhouwers) die in de voormalige hertogdommen Kleef en Gelre werkzaam waren. Het was de periode van de late gotiek. Omdat zijn werk van hoge kwaliteit was, kreeg hij veel opdrachten. Hij maakte beelden en altaarstukken in opdracht van steden, kerken, kloosters en gilden. Veel van Arnts werken bevinden zich nu in kerken in de regio Noord-Limburg en het aangrenzende gebied in Rijnland- Westfalen, maar ook in musea over de hele wereld.

Maar we hoeven niet zo ver te gaan om de kunstwerken te bekijken! In onze eigen Petrus' Bandenkerk hebben we maar liefst tien beelden van deze Meester. Een ongekend aantal op één plek. Ook de kerken van Oostrum, Horst en Grubbenvorst hebben een of meer beelden van hem. Het is op zich al bijzonder dat we de kunstenaar bij naam kennen. In tegenstelling tot de latere tijd, was het gebruikelijk dat de kunstenaar anoniem werkte. Zo kennen wij van slechts een klein aantal van de beelden in onze kerk de naam van de maker: Henrich Douverman is de beeldsnijder van het unieke beeld van Petrus Paus en er worden een zestal beelden toegeschreven aan de "Meester van Elsloo".

Hoe weten we dat een beeld van Arnt is? Soms weet men uit archiefstukken dat er beelden besteld en geleverd zijn. De rekening is er soms nog en wie de opdrachtgever was voor het beeld, een gilde of kerk. Op grond van kenmerkende overeenkomsten in stijl en door details in de uitvoering, kunnen kunsthistorici dan afleiden wie de maker van het beeld moet zijn. Denk hierbij aan de overeenkomsten in de plooiën van de kleding, de uitwerking van de haren, de houding van beeld, de gezichtsuitdrukking, de vorm van de handen en de "mode van die tijd". Een enkele keer zijn dezelfde sporen van klemmen uit de werkbank een aanwijzing en soms ook het hout waaruit het beeld gesneden is. De beelden van Arnt in onze kerk zijn: de HH. Jacobus Major, Oda, Lucia, Eligius, Bernardus, Severus, Antonius abt, Laurentius, en Catherina van Alexandrië. Deze zijn allemaal van hout. Ook het grote stenen beeld van de apostel Paulus is van Arnt. De beelden zijn allemaal gemaakt tussen 1480 en 1485 en stonden meestal op een van de altaren in de kerk.

In het [Museum Schnütgen in Keulen](#) wordt een thematentoonstelling gewijd aan de werken van Meester Arnt met de titel: "Arnt der Bilderschnneider, Meister der beseelten Skulpturen". Het is een van de toonaangevende musea voor religieuze kunst in Europa. Ruim 60 werken

van Meester Arnt uit musea, kerken, kloosters en van particulieren zijn voor deze tentoonstelling bijeen gebracht. De Petrus' Bandenkerk heeft vijf beelden hiervoor in bruikleen ter beschikking gesteld: de beelden van Oda en Lucia, van Jacobus Major, Severus en Antonius Abt. Dit alles met toestemming van het kerkbestuur, het Bisdom Roermond en de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed. Dat een dergelijke uitleen aan strenge regels en voorwaarden gebonden is, ligt voor de hand. Voor de beelden naar het museum gaan, worden ze eerst gefotografeerd, gecontroleerd en in optimale conditie gebracht. Dit gebeurt bij het [Restauratie Atelier](#) in Maastricht. De restaurateur van dit atelier kent de beelden van onze kerk "van binnen en van buiten" en is ook heeft deze opdracht nu uitgevoerd. Aanleiding voor deze bijzondere tentoonstelling is de recente ontdekking van de ontbrekende delen van een altaarretabel van Arnt dat al in het bezit van het museum was. Zij hebben deze stukken nu kunnen kopen en daarmee het prachtige retabel in oude luister herstelt.

De moeite waard om eens te gaan kijken! Jan van Casteren, namens de [Stichting Behoud en Restauratie Beeldenschat Sint Petrus Bandenkerk](#).

Bijbelavonden opnieuw van start

Corona maakte dat we halverwege het jaar zijn moeten stoppen. Maar we pakken de draad weer op! Er zijn Bijbelavonden (van Kaft tot Kaft)

gepland op 25 augustus, 29 september, 13 oktober, 10 november en 22 december. De locatie is de Paterskerk (pastorie) geworden. Tijdstip blijft 20 uur. Men is welkom, ook als men eerder niet deel heeft genomen!

RONDJE KERK

Sint-Petrus' Bandenkerk Venray
Restauratie 2019-2020

Draag bij aan het behoud van cultuurhistorisch erfgoed
Sponsor een oude of nieuwe traprede, bordes of een van de windrichtingen van de torenomloop

We zijn qua sponsoring goed op weg, maar we moeten ook nog een heel stuk! De werkzaamheden binnen in de kerk zijn op het schilderen van de zuidgevel na zo goed als klaar en in de toren vordert de trap gestaag. Ook de dakkapellen aan de zuidzijde stralen weer, net als noordkapel.

Een dergelijke klus is enkel mogelijk met behulp van subsidies. Maar voor de parochie zelf blijft er nog heel wat over dat uit eigen middelen betaald moet worden. Daarom dat we 'Rondje kerk' graag bij u aanbevelen!

Volg het op [Facebook](#) (Sint-Petrus' Bandenkerk Venray)

€2500,00	€1000,00	€100,00	€50,00	€20,00
Windrichting torenomloop 4 beschikbaar	Nieuwe bordessen 6 beschikbaar	Nieuwe trapredes tot de omloop 65 beschikbaar	Trapredes tot aan de klokken 105 beschikbaar	Trapredes tot eerste torenkamer 68 beschikbaar
Bij interesse of vragen kunt u contact opnemen met Stichting Carillon via:		U kunt uw bijdragen doneren op de bankrekening van Stichting Carillon:		
Dhr. Michael Claessens Telefoon: 06 26 79 54 44 E-mail: michaelcl@home.nl		Stichting Carillon Venray NL 06 RABO 0147 9648 14 Ovv "Trappensponsoring"		

Bidden om roepingen – juli 2020

Heer Jezus, wij danken U voor uw aanwezigheid in ons leven, voor het Evangelie dat U aan uw Kerk heeft toevertrouwd en het geloof dat U in ons hart hebt gelegd. Wij danken U voor het getuigenis van de heilige Martelaren van Gorcum die ons in het geloof zijn voorgedaan. Op hun voorspraak vragen wij: dat wij kracht en moed putten uit de heilige Eucharistie, het sacrament van uw liefdevolle aanwezigheid; dat wij nooit tevergeefs uw genade ontvangen en geheel ons leven de band met uw Kerk bewaren; help ons om trouw te blijven aan uw Evangelie, en bij te dragen aan het werk van uw Kerk op aarde. Geef dat ook in onze tijd uw roepstem wordt gehoord, en dat in ons midden mensen zich beschikbaar stellen voor het dienstwerk van priester of diaken, voor het leven als gehuwde of als religieus.

HH. Martelaren van Gorcum, bidt voor ons. **Mgr. J.H.J. van den Hende, bisschop van Rotterdam**

Hart van ons hart... Waar ligt ons hart? Waar gaat ons hart naar uit? Waar kruipt ons bloed als het niet gaan kan?

Een meditatie over het kloppende hart van alles...

Op de derde vrijdag na Pinksteren vieren we het hoogfeest van het Allerheiligste Hart van Jezus. Oef. Een hele mond vol. Woorden die bij de meeste mensen van nu weinig emotie oproepen. Een eeuw geleden werd de Heilig Hartdevotie sterk gepromoot door de kerk. Toen kreeg elke huiselijke schouw zijn buste of stereotiepe afbeelding. Die liggen nu stof te verzamelen in de kringloopwinkel. We hoeven daar niet weemoedig of wrokkig over te zijn. Zolang het hart van ons hart maar niet ergens bij de rommel onder een laagje stof verloren ligt... Een meditatie bij een oude afbeelding om het hart van ons hart af te stoffen.

BLOED

Bloed kruipt waar het niet gaan kan. Het zit in ons bloed. Er zijn veel uitdrukkingen over bloed. Vaak staat bloed dan voor onze ware aard, onze kern, het eigene. Bloed is waar we ons leven voelen stromen, waar we

echt en heel zijn, de bron van onze ware vitaliteit. Ook als dat soms tegen onze ratio ingaat. Mensen hebben een centrum nodig. Een kern waarvan we kunnen zeggen: hier sta ik voor, dit ben ik. Om zo zelfverzekerd te worden, hebben we regelmatig contact nodig met de bron waaruit ons leven stroomt. Momenten van herbronning en heling die ons genezen van de vervreemding van het leven in de maatschappij. In Jezus is God helemaal mens geworden: Hij is ons bloed geworden. Tot in de plastische details van onze lichamelijkeheid, tot in de diepste krochten van onze ziel. Daar waar we ons bloed voelen stromen, onze eigenheid, daar begint iets te dagen van het mysterie dat het goddelijke en het menselijke in ons verenigd zijn. Maar er is ook de uitdrukking geen bloed kunnen zien. Bloed zien, roept angst op. Het hoort verborgen te blijven. Als het bloed aan de oppervlakte komt, is er iets goed mis. Ook de duizelingwekkende diepte in onszelf dekken we liever toe. De mens staat van nature dubbelzinnig tegenover zijn ware zelf en tegenover God. We willen wel en we willen niet. Het fascineert en het beangstigt. We keren ons ernaar toe en we keren ons ervan af. Het is de hartslag van een leven. Het kan een heel leven duren voor we helemaal van onszelf en van God durven zijn.

DOORNENKROON

Vaak stellen we pas de vraag wat er écht toe doet als we met lijden geconfronteerd worden. Wanneer het leven zijn vanzelfsprekendheid verliest, merken we op dat het fluistert van iets anders. Lijden doet altijd pijn en is nooit verdiend. We mogen het niet verheerlijken of goedpraten. Maar het doet ons wel beseffen dat ook ons leven nooit verdiend is. We hebben nergens recht op. Alles is genade. Misschien ontdekken we dan ook dat we tot dan toe naast de kwestie geleefd hebben, naast de kern, naast ons echte zelf, onbewust voor de genade, doof voor onze roeping. We hebben voor ons comfort gezorgd, dat wel, maar niet voor onze ziel. Het was een leven van bijkomstigheden: aangenaam, maar zinloos en leeg onder de oppervlakte. We kunnen niet ongestraft onze kern negeren. Doof blijven voor onze roeping slaat een wonde in de schepping. Anderen hebben het nodig dat wij echt zijn. Onbewust blijven voor de genade van het onverdiende leven slaat ook een wonde in het hart van God. Hij lijdt als we Hem niet kennen en liefhebben zoals Hij ons kent en liefheeft. Dat is de doornenkroon van afwijzing die wij rond het liefhebbende hart van Jezus weven. Hoe die doornenkroon een overwinningskroon wordt, lees je onder het kruis.

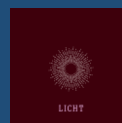
KRUIS

Het is een uiterst pijnlijk, maar noodzakelijk punt in het spirituele leven als we beseffen dat wij zelf degene zijn die God doet lijden. Het is een schuld die we niet kunnen afkopen door ons beter te gedragen. De enig mogelijke verlichting voor de diepste levenspijn moet van elders komen. Voor het eerst beginnen we te verlangen naar iets dat we verlossing zouden kunnen noemen. Jezus vult het pijnlijke bewustzijn van ons tekort op met Zijn liefde. Hij vult het gat in ons hart op met Zijn hart. Dan is de doornenkroon onze overwinningskroon geworden. De grote ommekeer zien we aan het kruis in de afbeelding van het Heilig Hart. Vreemd toch dat het hart niet aan het kruis genageld is. Neen, het kruis is veel kleiner dan het hart en staat erin geplant. Het hart draagt en omvat het kruis in plaats van omgekeerd. Al het kwaad van de mens en de ellende van de wereld heeft de liefde van Jezus niet klein gekregen. Hij heeft het allemaal opgenomen in Zijn hart en draagt het mee tot bij God. Als een nieuwe levensboom, bron van het volle leven, groeit het kruis uit Zijn hart. Wie al zijn lijden en alle details van zijn leven plant in de liefde van Christus is als boom, aan stromend water.

VUUR

In heel de traditie komt vuur voor als symbool voor goddelijkheid. Het brandende braambos of de tongen van vuur met Pinksteren. En het hart van de Emmaüs-gangers brandde toen de verzezen Heer hen de zin van de Schrift uitlegde. Brandde ook ons hart niet toen we na een moeilijke periode nieuwe en onvermoede levenszin gewaar werden? Toen we onze diepste bezieling ontdekten als was het verrijzenisleven. Toen we begonnen te vermoeden dat ons echte zelf als een Ander is die ons bewoont en die we Christus mogen noemen. Mensen die leven met passie noemen we vurig. Passie is niet iets wat we zelf kunnen aansteken. Wat er brandt in ons, is goddelijk vuur. Het heeft een eigen leven. Wij kunnen het alleen verwelkomen en kansen geven. Echte passie is de gave van een nieuwe onschuld.

LICHT

De kern van onszelf wil aan het licht komen. Hoe duister en onwaarschijnlijk onze omstandigheden ook moge lijken. Hoe onachtzaam we vaak ook met ons innerlijke licht omgaan. Sommige mensen hebben uitstraling, zeggen we. Er gaat iets van hen uit dat aanstekelijk is. Het is moeilijk om te zeggen wat precies. Vaak weten de mensen met uitstraling het zelf niet eens. We noemen hen een lichtend voorbeeld omdat ze navolging verdienen. Maar dat betekent niet dat we hen in de uiterlijke dingen moeten na-apen in de hoop dat in ons hetzelfde innerlijke vuur oplaait. Het betekent dat we op zoek moeten gaan naar waar het hart van ons eigen hart bloedt en brandt van goddelijk leven. Van Christus wordt gezegd dat Hij het licht van de wereld is. Hij wil dat wij zelf helemaal licht worden door Hem.

LINKS

[Bisdome van Roermond](#)

[Webmagazine Clavis Bisdome van Roermond](#)

[Gebouwen en cultuurschatten Grote Kerk](#)

[Stichting Carillon Venray](#)

[Zangers van Sint Frans](#)

[Dekanaat Venray](#)

60
Jaar

WEBMAGAZINE
CLAVIS

BISDOM ROERMOND

Petrus Banden Kerk Venray

Gebouwen en cultuurschatten

GELOOFWAARDIG ...

Hoe
vind
je
God?

ato
KATHOLIEK
ALPHA CENTRUM

[Hier...](#)

TOEKOMST ZIEN IN DE KERK

Leo Fijen & Anselm Grün

Blijkbaar beginnen mensen pas verticaal te denken wanneer ze horizontaal gaan. Ondanks alle oppervlakkigheid waar we tegenwoordig vaak over klagen, zijn de mensen wel bekend met de fundamentele vragen van het menszijn. Wij christenen hebben een fantastisch antwoord op die vragen, omdat Jezus die in zijn eigen lichaam heeft doorleefd en die in zijn dood en opstanding heeft beantwoord.

Als ik er zelf vol van ben, als ik enthousiast kan vertellen hoe de kerkdienst me boven mijn problemen uittilt, zullen vrienden en burens maar wat graag aan de uitnodiging gehoor geven een keer mee te gaan. We zijn allemaal in staat een steentje bij te dragen aan geloofsverdieping in plaats van geloofsverdamping. Alles kan ons bij God brengen: geluk zowel als ongeluk, gezondheid zowel als ziekte, succes zowel als mislukking, vriendschap zowel als eenzaamheid. In Nederland praat iedereen graag over de problemen van de kerk, in plaats van over de vreugde van te geloven. Niet de organisatie – hoe belangrijk ook – maar het delen van ons geloof dat ons in de gebrokenheid van ons leven en de onzekerheid van de wereld vangt en ons geloof vervangend voor de wereld. Zo kunnen we door ons geloof een zegen voor de wereld worden. Dat mag ons troosten als we nog maar slechts met weinigen overblijven...

OVER DE ZIN VAN ZEGENINGEN

Zo mogen we goede woorden over anderen uitspreken. Het Duitse woord segnen stamt van het Latijnse signare. Dat betekent: markeren met het kruis. Een oervorm van de zegen is bij iemand het kruissymbool op het voorhoofd tekenen. Veel ouders doen dat bij hun kinderen. Ik ben nooit vergeten wat een vrouw over haar vader vertelde: 'Ik voel nog steeds de warme, liefdevolle hand van mijn vader op mijn hoofd als hij mij zegende. Hij zegende mij 's avonds voor het slapengaan en hij zegende mij altijd als ik van huis ging, of dat nu naar de crèche, naar school of later bij een ingrijpend afscheid was.' De zegen is ook een manier om het geloof concreet in je dagelijks leven te integreren, zodat het doordrenkt wordt met Gods zegen. In seminars voor leidinggevenden nodig ik de deelnemers bij de afsluitende eucharistie vaak uit om een voorwerp op het altaar te leggen, dat ik vervolgens zegen. Ze leggen bijvoorbeeld hun trouwring of een kruis, een hangertje, een sleutel, de pen waar ze mee schrijven of hun mobieltje op het altaar. Voorwerpen zegenen heeft niets met magie te maken. De bedoeling is dat het voorwerp je eraan herinnert dat God ook in het dagelijks leven met zijn zegen bij je is. Die dingen worden dan een symbool van Gods betrokkenheid bij je leven. In die ring zegt God dat Hij alles wat verdeeld in je is bijeenhoudt en de scherpe kantjes eraf haalt. Het kruisje dat je draagt bepaalt je bij Jezus, die je met al je polariteiten omarmt. Het gezegende horloge doet je erbij stilstaan dat God van moment tot moment met zijn zegen bij je is. Voor mensen in het bedrijfsleven is het belangrijk dat in hun vaak alleen op doelstellingen gerichte wereld de zegen van God via een gewijd voorwerp aanwezig is. Dan worden ze er ook op hun werk steeds aan herinnerd dat ze het mogen verwachten van de zegen van God...

Wie graag iets gezegend wil hebben (ook je huis!) kan zich te allen tijde melden bij de priesters! [Mail](#) of bel maar!

Kruisen en kapellen online opzoeken

Zie [hier](#).

Christoffels...

Een goed oud gebruik: om Sint Christoffel mee te nemen onderweg. Hij droeg ooit 'n kindje de rivier over en bracht het veilig aan de overkant. Bleek later Jezus te zijn... Sindsdien is hij beschermer van alles en iedereen in het verkeer. Op de weg maar ook in het groot in het leven. Voor wie er nog geen heeft: op de pastorie (Eindstraat) zijn deze mooie stevige sleutelhangers te koop voor €4 p.st..

